

der er Forskel med Hensyn til Beliggenhed o. s. v., men der er ogsaa i retlig Henseende Forskel.

Luxembourg fik i 1867 en Traktat med Stormagterne, hvorefter det skulde nedlægge sit Forsvarsvæsen, sløjfe Fæstninger o. s. v., men fik til Gengæld Stormagternes Garanti, idet man indrømmede Luxembourg en Særstilling, der ogsaa med Folkeforbundsraadets stiltiende Samtykke er givet det, efter at Garanti-traktaten er bortfaldet efter Krigen. Men dette berettiger ikke Danmark til at sige: Saa vil vi ogsaa være uden Militær; naar Luxembourg kan, kan vi ogsaa. Det er en falsk Analogi. Hvis Forsvarsministeren kunde skaffe os Indrømmelse fra Folkeforbundets officielle Repræsentanter i Retning af, at vi skal have en lignende Stilling som den, Luxembourg havde før, er det en anden Sag. Men man kan ikke paa anden Maade møde med en Analogi og sige, at saaledes er det med Hensyn til Luxembourg, og saaledes er det med Hensyn til os. Hvad Panama og Costa-Rica angaar, saa er de jo afhængige af Amerika, de staa faktisk under Amerikas Herredømme og har faaet Raadets stiltiende Samtykke til at nøjes med mindre Militær, hvad man sikkert ikke vilde tillade et Land som Danmark med dets strategiske Beliggenhed ved Østersøen.

Maa jeg rekapitulere disse Bemærkninger om Afrustningsforslaget saaledes, at isoleret Afrustning strider ganske mod vore Neutralitetspligter. Selv om Protokollen fra Genève fra forrige Maaned bliver ratificeret og tiltraadt af Folkeforbundet, vil stadig vor Neutralitetspligt have stor praktisk Betydning. For det andet strider Afrustningsforslaget ganske mod Forbundspagten Forudsætninger baade i Artikel 8 og Artikel 16, og det nytter ikke at komme og sige, at Lord Robert Cecil mener noget andet; hvis han mener noget andet, er det kun hans personlige Mening, og f. Eks. vor tidligere Udenrigsminister Erik Scavenius skriver i de Motiver, hvormed han forelægger Forslaget om, at Danmark tiltræder Folkeforbundet, at Folkeforbundspagten forudsætter, at enhver Stat har et Militærvæsen. Det ærede Medlem Hr. Holger Andersen rørte i sin interessante Tale ogsaa ved Rolins Tale i Kommissionen: „Hjælp dig selv, saa hjælper Folkeforbundet dig“. Om det er udtalt som juridisk forpligtende eller ej, har mindre at sige, men det forudsætter, at man selv dog er i Besiddelse af Militær. Genève-Protokollens Ord er langt skarpere end Pagten, saa var Afrustning

stridende mod Retsreglerne før, vil det blive det endnu mere i Fremtiden, om vi nu bestemmer os til at tiltræde Genève-Protokollen. Om Rapportens Ord gælder ganske det samme.

Hvad betyder da isoleret Afrustning? Større Sikkerhed, siger vore Modstandere. Ja, for at blive Krigsskueplads for den næste Krig, som berører vore Farvande. Det betyder Fritagelse for vore militære Pligter, siger man. Ne', det er en fuldstændig Svigten af disse Pligter. Vi øver en Velgering mod vort Land, lyder det rundt omkring paa Valgmøderne. Jeg siger: Nej, det er et halsbrækkende Eksperiment, hvorved Danmark gøres til Prøveklud for ganske uholdbare Teorier, der Gang paa Gang er desavoueret af Virkeligheden og af deres egne Ophavsmænd.

Formanden: Flere ærede Medlemmer har udtalt Ønsket om, at Finanslovbehandlingen kunde deles i forskellige Afsnit, for at Forhandlingen derved hurtigere kunde tilendebringes. Jeg vil paa ny henstille til ærede Medlemmer om at medvirke dertil ved i størst mulig Udstrækning at undlade at inddrage de Forslag, der om kort Tid vil komme til Forhandling, i Debatten. Derved bliver vi hurtigere færdige med Finanslovdebatten. Den Omstændighed, at Ordførerne og enkelte Medlemmer har ment det nødvendigt at omtale Afrustningsforslaget, forpligter ikke absolut øvrige Medlemmer til ogsaa at omtale det.

Det ærede Medlem Hr. Zahle har Ordet for en kort Bemærkning.

Zahle: Efter de Ord, den højtærede Formand nu udtalte, skal jeg ikke svare den ærede sidste Taler paa, hvad han sagde om vore militære Pligter, men holde mig til det, som gav mig Anledning til at bede om en kort Bemærkning, nemlig hans Udtalelser om Ministerpensionerne. Jeg mener nemlig, at han paa dette Punkt i eet og alt ser urigtigt paa Forholdene. Det System, vi har for Ministerpensionerne, er efter min Mening ikke urigtigt, det gælder blot om, at det bliver anvendt med Takt og Maadehold. Jeg har personlig efter at have været Minister første Gang oplevet, at jeg gik af med en Pension paa 100 Kr. om Maaned, og jeg havde, inden jeg blev Minister med saa at sige slet intet Varsel, maattet opgive en opløbstrende Forretning og stod nu uden noget andet Vederlag for dette end 100 Kr. om Maaned. Der henvises saa til, at Efterfølgerne kan